

ร่อน รัก CEO เจ้าเสน่ห์

ผมไม่เคยขึ้นใจใคร...
แต่ผมมีสิทธิ์ทำทุกวิถีทางให้ผู้หญิงคนนั้น
เป็นของผมด้วยความเต็มใจ!

เพลงมีนา

ผลงานลำดับที่ 22 ของธารจันทร์สำนักพิมพ์

ชื่อหนังสือ ร็อนรัก CEO เจ้าเสน่ห์ (ซีรีส์ชุดจอมใจจอมบงการรัก)

ประเภท นิยาย

ผู้แต่ง เพลงมีนา

พิมพ์ครั้งที่แรก 2553 สำนักพิมพ์นกฮูก

พิมพ์ครั้งที่สอง 2560 ธารจันทร์สำนักพิมพ์

บรรณาธิการบริหาร คุณนพจุญ หิณชีระนันท์

ฝ่ายศิลปกรรม / รูปเล่ม นายผิงดาว

พิสูจน์อักษร นายผิงดาว

จัดพิมพ์โดย ธารจันทร์สำนักพิมพ์ (สำนักพิมพ์ในเครือผิงดาวสำนักพิมพ์)

สำนักงานเลขที่ 124 หมู่ 1 บ้านดินดำ ตำบลเก็ง อำเภอเมือง

จังหวัดมหาสารคาม 44000 โทรฯ 086-228-4421 / 088-313-4475

E-mail: phinprapha@gmail.com

เว็บสำนักพิมพ์: <http://www.bannakkhian.com/phlengmina>

พิมพ์ที่ อภิชาติการพิมพ์ 1112/111 ถนนวังเมืองบัญชา ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัด
มหาสารคาม 44000 โทรฯ 043-721-403

สงวนลิขสิทธิ์ตามกฎหมาย

ราคา 139 บาท

บทนำ

หญิงสาวในชุดผ้าฝ้ายย้อมครามนั่งอ่านหนังสือพิมพ์ด้วย
สีหน้ายากจะอธิบาย ในหน้าข่าวสังคมมีภาพข่าวการบริจาคเงิน
เพื่อสมทบทุนสร้างโรงพยาบาลสำหรับผู้ป่วยเด็กของเซเลบสาว
ที่เพิ่งมีข่าววิวาทไปไม่กี่เดือนถ้ายรูปคู่กับ CEO หนุ่มเจ้าของ
โรงแรมหรูระดับห้าดาว

ลักษณะรา ไชแสง เจ้าของร้านพรรณนา ร้านกรีนซ้อป
เล็กๆ แต่กำลังเป็นแบรนด์น้องใหม่ได้รับการจับตามองมากใน
ขณะนี้ หญิงสาวเสกम्मสันประบ่าที่ดัดเป็นลอนอ่อนของตัวเอง
อย่างเคยชิน เธอจำได้ชัดเจนว่า ‘ดาร์ณ’ เพื่อนรักเคยเปรยกับเธอ
เรื่อง ‘การเร่ด แบสติก’ ที่เข้ามาวุ่นวายกับชีวิตของเธอจนทำให้สามี
ของดาร์ณเข้าใจผิด ถึงแม้สามีของดาร์ณจะเป็นคนหอมที่ดูเป็น
คนมีเหตุผล แต่เธอกลับไม่ไว้วางใจผู้ชายคนนั้นที่รู้ทั้งรู้ว่า
ดาร์ณแต่งงานแล้วยังคิดจะเป็นมือที่สามอีกมันน่าปวดหัวแทนเสีย
จริง

“หน้าตาที่ดีทำไมเป็นพวกชอบสร้างความริ้วรานให้
ครอบครัวคนอื่นนะ”

ลักษณะราฟิมพ์มาแล้วเดินไปที่โต๊ะทำงานเปิด
คอมพิวเตอร์เสิร์ชประวัติ ‘การ์เร็ต แบล็ค’ CEO หนุ่มวัย 36 ที่ยัง
โสดเป็นที่หมายปองของสาวๆ ซ้ำยังมีฉายาคนโนว่าอีกต่างหาก
เรื่องฉาวมีพอๆ กับความสามารถในการพัฒนาสินทรัพย์หลาย
พันล้านของตัวเองเลยจริงๆ เขาเป็นผู้ชายที่ไม่อยู่ในสายตาเธอเลย
ด้วยซ้ำ แต่ดูเหมือนว่าเธอจะต้องทำอะไรสักอย่าง การงานที่ย่ง
เหิงแถมต้องมารับรู้เรื่องแยๆ ของคนรวยอีก หญิงสาวอยาก
ออกไปผ่อนคลายบ้าง เธอถอนหายใจเบาๆ ลูกชิ้นจากโต๊ะทำงาน
บิดตัวไปมาแก้มือขบเปลี่ยนเสื้อผ้าแล้วหยิบกุญแจรถออกจาก
บ้านทั้งที่สีทึ่มกว่าแล้วก็ตาม

เสียงเพลงและไฟสลัวในผับไฮโซกลางกรุงดูจะไม่ช่วย
ให้ชายหนุ่มในชุดเสื้อเชิ้ตผ้าเนื้อดีสีดำเรียบจรีมอารมณ์ดีขึ้นมาได้
‘การ์เร็ต แบล็ค’ CEO เจ้าของโรงแรมและรีสอร์ทระดับห้าดาวใน
หลายประเทศ ซ้ำยังมีอีกหลายแห่งทั่วทุกมุมโลก เขาใช้ชีวิตส่วน
ใหญ่ในประเทศไทยจนพูดไทยได้ชัด และเป็นเจ้าของโบหน้าคม
เข้มที่ทำให้สาวๆ อ่อนระทวย มือใหญ่ยกแก้วเหล้าขึ้นดื่ม แม้จะมี
สาวสวยสุดเซ็กซี่แนบข้างทั้งซ้ายและขวาแต่เขากลับเบื่อหน่าย
อย่างไม่เคยเป็น

“เป็นอะไรไปคะการ์เร็ต” สาวสวยคนหนึ่งกระซิบถาม
นิวเรียวได้ที่กระดุมบนแผงออกกว้างที่เต็มไปด้วยมัดกล้าม

“แค่เบื่อๆ” ชายหนุ่มชักไหล่ คงมีเพียงเครื่องดื่มในมือที่
เรียกความสนใจจากเขาได้

“พูดแบบนี้ให้น้อยใจจัง” ริมฝีปากเคลือบลิปสติกสีแดง
สดเผยอขึ้นอย่างเชิญชวน “หรือว่าเราจะเปลี่ยนบรรยากาศทำ
อะไรที่สนุกกว่านี้ดีคะ”

ดวงตาสีเขียวเข้มดูจน้ำทะเลลึกมองไปที่สองสาวที่ขนาบ
ข้างของเขา ความสวยของพวกเธอไม่น้อยกว่าหญิงสาวคนอื่นๆ ที่
เคยผ่านเข้ามาในชีวิต แต่ดูเหมือนว่าอารมณ์เบื่อหน่ายที่เกิดขึ้นมัน
คงไม่ถูกกำจัดได้ง่ายดายด้วยผู้หญิงสองคนนี้แน่ ปีนี้เขาอายุ 36 ปี
แล้วยังครองความเป็นโสด ไม่คิดเรื่องแต่งงานให้ปวดหัว แต่ก็
แน่นอนว่าเขาไม่เคยขาดแคลนผู้หญิง แต่ก็มีบางคนที่ผ่านเข้ามา
ให้รู้สึก ‘ถูกใจ’ บ้าง

ชีวิตการงานยุ่งหลายตลบเขาก็รับมือได้เสมอ แต่เมื่อ
หลายเดือนก่อนเขาเกิด ‘ถูกใจ’ หญิงสาวที่แต่งงานแล้วเข้าไปให้ เขา
รู้สึกที่แก้ไขไม่หายของตัวเองดีและไม่คิดอยากแก้ นั่นก็คือ “อยาก
ได้อะไรก็ต้องได้” แม้เขาจะพยายามตามต่อเธออยู่หลายครั้งแต่อีก
ฝ่ายไม่มีเชื้อโหยให้ เขาก็พร้อมที่จะจบความสัมพันธ์ที่ยังไม่ได้เริ่ม ทุก
ความรู้สึกที่เคยมีมันคลี่คลายเบาบางลงไปมาก และเมื่อต้อง

ร่วมงานกับเธอคนนั้นอีกครั้ง เขากลับรู้สึกว่าเป็นมิตร เป็นเพื่อนที่ดีสำหรับเขา แต่หลายคนไม่คิดว่ามันจะเป็นเช่นนั้น

มือใหญ่ที่กำลังยกแก้วเหล้าขึ้นดื่มชะงักไปอึดใจ ดวงตาสีเขียวของเขาเห็นร่างเพรียวในชุดเดรสลูกไม้กระโปรงยาวเหนือเข่าเล็กน้อยเดินเข้ามาใกล้ ดวงตาของเธอจ้องเขม็งมาทางเขา เหมือนเห็นเขาเป็นเป้าหมายและมันยิ่งย่ำชัดเมื่อริมฝีปากหยักสวย ยกยืมที่นุ่มปาก และเดินตรงเข้ามานั่งที่โซฟาตรงข้ามกับเขาโดยไม่ขออนุญาต เรียกว่าสววยกขึ้นไขว่ห้าง หญิงสาวเจ้าของผมยาวประดับคดเป็นลอนสวยเอนหลังพิงพนักโซฟาด้วยท่าที่สบายๆ ไม่สนใจสายตาของสองสาวที่นั่งขนานบ้างกับชายหนุ่มที่จ้องมองผู้มาใหม่ราวกับจะกินเลือดกินเนื้อกันเลยทีเดียว

“ผมเข้าใจว่าผมที่นี่เข้าได้เฉพาะเมมเบอร์เท่านั้น” เขาระคุกยืมที่นุ่มปาก อารมณ์เบื่อบ่อยกลับเลื่อนหายไป

“ใช่ค่ะ” หญิงสาวโปรยยิ้มหวาน “แต่ไม่ใช่มีแค่คุณที่เป็นสมาชิกนะคะ”

“เรื่องนั้นผมรู้” เขายิ้มจนเกือบจะเป็นหัวเราะ “แค่ไม่คิดว่าคนอย่างคุณลักษณะธาราจะสนใจสถานที่แบบนี้ครับ”

หญิงสาวหัวเราะไม่รู้สะเทือนกับประโยคเหน็บแนมของเขาสักนิด เธอโน้มตัวมาใกล้ปรายตาสำรวจอีกฝ่ายอย่างประเมินราคา

“แค่เมมเบอร์ไม่ต้องรวยแค่มีเงินก็สมัครได้ละ”

การ์เร็ตถึงกับเหงงหน้าหัวเราะ เขาเรียกบริการตั้งเครื่องดื่มให้หญิงสาวในชุดดำตรงหน้า เขาคู่เดียวกับเธอดี **ลักษณะนารา** ไขแสง เพื่อนสาวคนสนิทของ **ดาร์ณ** หญิงสาวอีกคนที่เขาเคยสนใจแต่เธอแต่งงานแล้วและมั่นคงในความรักที่มีต่อสามีของเธอ เขายอมรับว่าสิ่งที่เขาทำต่อดาร์ณเป็นสิ่งผิดแต่ก็ไม่ได้รู้สึกว่ามันตัวเองเป็นคนเลวอะไร เพราะอย่างไรเขากับดาร์ณก็ยังไม่มีอะไรเกินเลย และที่สำคัญมันเป็นความรู้สึกที่อยากเอาชนะมากกว่ารักใคร่จริงจังอะไร

แต่ดูเหมือนชีวิตเขาจะมีสีสันมากขึ้นก็เมื่อลักษณะนาราเข้ามาขวางกั้นระหว่างเขากับดาร์ณตลอด การปรากฏตัวของเธอจึงไม่ใช่เรื่องแปลกสำหรับเขา ทว่านั่นคือความบันเทิงอย่างหนึ่งไปแล้ว หรือเพราะที่เขารู้สึกเบื่อหน่ายเพราะหลายวันนี้ไม่ได้เจอผู้หญิงคนนี้ก็ 모르 ยังไม่ทันที่การ์เร็ตจะพูดอะไร บริการก็ยกเครื่องดื่มมาให้ลักษณะนารา

“Margarita น่าจะเหมาะกับคุณ” การ์เร็ตพยักหน้าให้

“จะมอมเหล้าฉันหรือคะ” ลักษณะนารายิ้มเจ้าเล่ห์ “ฉันคออ่อนนะคะ”

“แหม! พูดแบบนี้เห็นที่ดื่องขอพิสูจน์ว่าคอคุณอ่อนแค่ไหน” เขาทำท่ายแล้วเรียกบริการของเครื่องดื่มเพิ่ม

“การเร่ร่อน! คุณมากับพวกเรานะคะ” หญิงสาวที่ขนาบซ้าย
ของการเร่ร่อนถึงกับปรี๊ดออกมาอย่างเหลืออด

“เอ...เท่าที่จำได้ผมมาคนเดียวนะครับ” การเร่ร่อนหันไปมอง
ด้วยสายตาเย็นชาจนหญิงสาวเสียวสันหลังวาบขึ้นมา “และคน
อย่างผมคงไม่ต้องพึ่งพาให้ใครต้องพามาเข้าผับด้วย”

หญิงสาวรู้สึกได้ยิบเสียวแตกเปลั่ง! จากใบหน้าของ
ตัวเอง เมื่อผู้ชายไม่เล่นด้วยทั้งสองสาวจึงพร้อมใจกันลุกขึ้นสะบัด
หน้าเดินออกมา

ลักษณะารายกแก้วเครื่องดื่มขึ้นจิบช้อนรอยยิ้มของ
ตนเองไว้แต่เขาก็ยังมองออกแล้วยักไหล่

“อย่าคิดว่ามาก่อานผมเป็นผลสำเร็จนะ เพราะผมไม่ได้
สนใจผู้หญิงสองคนนั้นอยู่แล้ว”

“แหม! มองฉันแล้วร้ายไปหรือเปล่าคะ” ลักษณะาร
สร้างทำหน้าใสซึ่งตรงข้ามกับความจริง เธออยากกวน
ประสาทเขาทำให้เขาพลาดเหยื่อ

“มันก็คงไม่ต่างจากที่คุณมองผมนักหรอก” เขาหัวเราะ
“ว่าแต่คุณหายไปไหนมาหลายวัน”

“คิดถึงฉันขนาดนั้นเชียว ควรดีใจซะไหมคะ” อาจเพราะ
แอลกอฮอล์และน้ำผลไม้ที่ผสมกันอย่างลงตัวทำให้เธอรู้สึกผ่อนคลายลง
ไปมาก

“ไม่อยากพูดให้คุณดีใจแต่ผมก็รู้สึกอย่างนั้นจริงๆ”

“ใช้มูขี้กับฉัน ไม่ได้ผลหรอกนะ” ลักษณะธาราส่ายหน้าไปมา เธอคิดว่าเขายั่วเธอกลับให้เธอคิดว่าเขาให้ความสำคัญเธอเหอะ! มันก็แค่ลูกไม้ดั้นๆ ที่ผู้ชายทั่วไปชอบใช้กัน

“ฉันไปดูสินค้าเข้าร้านก็เลยไม่อยู่กรุงเทพฯ หลายวัน”

“ต้องไปดูเองเลยรี” เขาถามอย่างสนใจ “สั่งให้เขามาส่งก็ได้นี่”

หญิงสาวถอนริมฝีปากจากแก้วเครื่องดื่ม “ได้แต่ถ้าไปดูเองมันจะได้ของที่ถูกต้องมากกว่า ถ้าเป็นคุณล่ะจะสร้างโรงแรมทั้งที่จะดูแลแปดหรือ ไปยืนบนที่ดินผืนนั้นจริงๆ”

“คุณพูดก็ถูก” เขาเอนหลังแล้วกะกระดุมเสื้อเม็ดบนออกด้วยความรู้สึกผ่อนคลายและเป็นกันเองกับผู้หญิงที่ตั้งหน้าเป็นศัตรูกับเขา

เมื่อเห็นว่าอีกฝ่ายไม่มีท่าทีต่อล้อต่อเถียงเธอเหมือนทุกครั้งก็เล่นลักษณะธาราไปไม่เป็นเหมือนกัน “เจองานหินเข้าให้หรือไง”

“หน้าตาผมบอกแบบนั้นหรือ” เขายิ้ม “ใช้แผนสร้างทำเป็นห่วงใยให้ผมตายใจหรือเปล่า”

“คุณเองก็ทำทางจะงานยุ่งนะ หนวดเคราไม่ได้โกนเลย”

มือใหญ่ยกมือลูบคางตัวเองแล้วยิ้มมุมปาก “ผู้หญิงบางคนชอบ”

ลักษณะารเบ้าปาก แล้วดื่มเครื่องดื่มของตนเป็นแก้วที่สีทำทางไว้ความหมายของเธอทำให้การเรีตชอบใจ ทำทางจะไม่ ‘คออ่อน’ อย่างที่เธอออกตัวเสียแล้ว

“ผมไม่ค่อยเห็นผู้หญิงดื่มหลายแก้วแล้วยังไม่ออกอาการเหมือนคุณเลยนะ”

“ฉันทันของหายากนะ” ลักษณะารเราหัวเราะ ดูเหมือนวันนี้ไม่เหมาะกับการปะทะคารม

“ดื่มกับคุณแล้วสนุกดี ไปดื่มต่อบ้านผมนะ”

เธอเลิกคิ้วอย่างแปลกใจ “อะไรนะ นี่ชวนฉันไปบ้านคุณหรือ”

“แค่ดื่ม” เขายักไหล่ “ผมหลายแก้วแล้วจะจับรถกลับลำบาก”

“คุณอยากดื่มก็กลับไปดื่มคนเดียวสิ”

“มันไม่เหมือนกันนี่นา” เขายิ้มที่มุมปาก “หรือคุณกลัวจะหลงเสน่ห์ผม”

“โธ่! พุดออกมาได้” ลักษณะาราย่นจุก “ถ้าคุณไม่เป็นตัวการที่ทำให้เพื่อนรักฉันต้องลำบากใจนะ คุณไม่ใช่ผู้ชายที่ฉันจะมาเสียเวลาด้วยเลย”

คราวนี้การ์เร็ตถึงกับผิวปากออกมา “ถ้าคุณคิดแบบนั้นก็ไปดื่มที่บ้านผมได้สิ”

“ก็ได้ แค่นี้ มันจะมีอะไร”

“โอเค ตามนั้น” การ์เร็ตเรียกบริกร

ลักษณะาราลูกขึ้นยืน โดยไม่มีอาการเซแต่การ์เร็ตก็ถือโอกาสโอบไหล่เธอไว้ นิ้วมือสัมผัสหัวไหล่ เขาเลื่อนมือลงเพื่อได้ลูบผิวกายเนียนละเอียดที่อยู่นอกผ้าลูกไม้ ลักษณะารามองมือใหญ่ก่อนจะมองหน้าคมเข้มที่ระบายยิ้มเจ้านั่น แต่หญิงสาวกลับส่ายหน้าไปมา เธอเจอผู้ชายเจ้าชู้มาเยอะแยะเรื่องนี้ไม่ยากเกินรับมือแน่นอน ขณะที่ทั้งสองเดินออกจากผับมาที่ลานจอดรถ ลักษณะารารู้เลยว่าตัวเองตกเป็นเป้าสายตาของชายคนหนึ่งที่มาอยู่กับกลุ่มเพื่อนของเขา เขาทำเหมือนไม่อยากเดินเข้ามาหาแต่ไม่อาจปลีกตัวออกมาได้ จึงมีเพียงสายตาอาลัยที่จับจ้องจนทั้งสองขึ้นรถเก๋งคันหรูแล้ว

ลักษณะารไม่ได้เฝ้ารถยนต์ของตัวเองมา เพราะตั้งใจจะมาดื่มนิดๆ หน่อยๆ เพื่อผ่อนคลาย แต่ก็บังเอิญเจอโจทก์เข้าให้ ก็แค่อยากมาทวงอารมณ์เขาให้ตัวเองอารมณ์ดีแต่ไม่ได้คิดวางแผนถึงขนาดนั่งรถคันเดียวกัน ไปถึงบ้านเขาแบบนี้ เขาเองก็ขับรถสบายๆ เหมือนพาเพื่อนไปเที่ยวบ้านแม้ว่าเขากับเธอจะไม่มีค่านั่น

เลยก็ตาม ใช้เวลาไม่นานนักรถเก๋งก็แล่นผ่านกลางคืนของ
กรุงเทพฯ มาโรงแรมหรูของเขา

“ผมพักที่นี่ เชิญครับ” การ์เร็ตพูดยิ้มๆ ก่อนจะลงรถไป
เปิดประตูให้หญิงสาว “ปกติผมไม่พาใครมาหรือแบบนี้หรือ
นะ”

“ฉันคงเป็นกรณีไม่ปกติสำหรับคุณ” ลักษณะาราลงจาก
รถ เดินตามร่างสูงใหญ่เข้ามาในโรงแรมห้องพักของเขาอยู่ชั้น
บนสุด

เขาตั้งเปิดไฟฟ้าด้วยเสียง “ตามสบายคิดว่าเป็นบ้านของ
ตัวเองก็ได้”

“ใจดีขนาดนั้นเชียว” หญิงสาวหัวเราะแล้วเดินไปนั่งที่
โซฟา ก็มลงถอดรองเท้าส้นสูงของตัวเองออกก่อนจะเดินเปลือย
เท้าตามแผ่นหลังของเขาไปที่เคาน์เตอร์ใกล้ๆ กัน

“เพื่อคุณจะใจดีกับผมบ้าง” เขาขงเหล้าให้ “บรันดีได้
ไหม?”

“ไม่มีปัญหา” เธอรับแก้วเหล้าจากเขามาดื่ม

เขาวางสคอกลงบนเคาน์เตอร์จ้องมองหญิงสาวตรงหน้า
“ให้ตายสิ! คุณที่ค่อแข็งจริงๆ”

“เคยกินเหล้าป่ายาคองกับชาวบ้านมาบ้าง” เธอไหวไหล่
ไม่คิดว่ามันเป็นเรื่องแปลกอะไร “ฉันดูแลตัวเองได้”

“ผมเชื่อ” เขารินเหล้าให้ตัวเอง “ไม่อย่างนั้นคุณคงไม่กล้ามาถึงบ้านของผม”

“รู้เขา รู้เรา รบร้อยครั้ง ชนะร้อยครั้ง” ลักษณะธาราห์ตำมองอีกฝ่าย “เพื่อคุณทำอะไรไม่ดีกับเพื่อนฉัน ฉันจะได้รับมือท่าน”

“คุณนี่รักเพื่อนเหลือเกินนะ”

“ก็เพื่อนฉันเป็นคนดีนี่ แล้วคุณไม่มีเพื่อนรักบ้างหรือไง”

การเร่ร่อนหายใจเบาๆ “ผมไม่ค่อยมีเพื่อนนักหรอก ส่วนใหญ่เพื่อนในแวดวงธุรกิจมากกว่า”

“ฟังดูน่าสงสารนะแต่ฉันไม่เห็นใจหรอก” เหล้าแก้วต่อมาทำให้เธอรู้สึกร้อนในอกขึ้นมา

“เกลียดล่อมให้คนลงทุนกับผมยังจะง่ายว่าคุยกับคุณจริงๆ ลักษณะธาราห์”

“หนึ่ง”

“ครับ?” เขาขมวดคิ้วกับสิ่งที่ได้ยิน

“เรียกหนึ่งก็ได้ ช้อเล่นฉัน” เธอบอกเขาแล้วรับเหล้าแก้วต่อมา

“รู้สึกเป็นเกียรติที่คุณยอมให้ผมเรียกช้อเล่นของคุณ”

เขายิ้มและเหมือนเพิ่งรู้ว่าเขายิ้มบ่อยแค่ไหนเมื่ออยู่ใกล้สาวปากร้ายคนนี้ เขากำลังจะดื่มเหล้าให้เธออีกแต่เธอโบกมือห้ามไว้ก่อน

“ขอเข้าห้องน้ำก่อน แต่เห็นที่เจ้าบ้านต้องไปส่งไม้งั้นเข้า
ผีดห้องนั้นๆ”

“ก็บอกแล้วว่าให้ทำตามตามสบายเหมือนบ้านตัวเอง”

เขาลุกขึ้นเดิน ไปประคองร่างเนียนนุ่ม ร่างบางเซเล็กน้อย
แต่ได้มือใหญ่ที่จับสองไหล่ของเธอช่วยประคองไว้ เธอหันไปเพื่อ
จะขอบคุณแต่ใบหน้ากลับปะทะลมหายใจร้อนๆ

“หรืออยากจะเข้าห้องนอนของผมก็ได้ล่ะ”

“ไม่เป็นไรคะ ฉันเกรงใจคุณ ไม่อยากเห็นคุณต้องนอน
โซฟา”

การเร่ถึงกับกลั่นหัวเราะ หญิงสาวเดินเข้าห้องน้ำ
ในขณะที่เขายืนพิงผนังหน้าห้อง อารมณ์เบื่อหน่ายจางหายไป นี่
เธอคงมั่นใจในตัวเองว่า ‘รับมือ’ กับเขาได้แน่ๆ ถึงกลัมาถึงห้อง
และยังจับไล่ไล่ส่งให้เขานอนโซฟาอีก ลักษณะการรู้สึกมีเงินแล้ว
จริงๆ นั้นแหละ เธอนี้ช่างกล้าเสียจริง บุคมมาถึงห้องของเขา
เพื่อที่จะดูว่าเป็นอยู่อย่างไร ผู้ชายประเภทที่ชอบสร้างปัญหาให้
คนอื่น แต่ที่อยู่เขาก็โอเค ไม่น่าแปลกใจที่มีผู้หญิงหมายปองจะได้
เขาเป็นคนรักนักหรรอก แน่นนอนว่าความร่ำรวยของเขาเป็นเรื่อง
จริง จะโทษผู้ชายอย่างเดียวก็คงไม่ถูกนัก เพราะข่าวที่เธอรับรู้มา
ส่วนใหญ่เป็นข่าวที่เรียกว่า “นิินทา” น่าจะถูกที่สุด

เธอเองก็ไม่อยากตัดสินคนสักคนด้วยคำพูดของคนอื่น
เช่นเดียวกับที่เธอเคยเป็นมา แต่เธอก็ไม่อาจไว้วางใจเขาได้เช่นกัน
ลักษณะร่าเริงหายไบบ้าง ล้วงมือแล้วออกจากห้องน้ำ แล้วเธอ
ก็ต้องแปลกใจที่เห็นเขายืนรออยู่

“ผมกลัวคุณหลับในนั้น”

“ฉันแยกห้องนอนกับห้องน้ำออกหรือคะ”

“คุณนี่นะ” การเร่ตเสยผมแล้วหัวเราะ เพียงเส้นผมที่เคย
ปรกตาอยู่ถูกปัดขึ้นก็ทำให้หญิงสาวได้เห็นดวงตาสีกลับและเปี่ยม
เสน่ห์ได้ชัดเจน

“ฉันจะกลับแล้วละคะ ขอขอบคุณที่เชิญมาชมห้องสวยๆนะ
คะ” เธอยืมไม้และเดินไปหยิบกระเป๋าขึ้นคล้องไหล่ แต่มือใหญ่
เอื้อมมาจับข้อมือของเธอไว้ก่อน

“คุณจะกลับจริงๆ หรือ” เขาถามอย่างแปลกใจ

“ค่ะ” เธอพยักหน้ารับแล้วยิ้มที่มุมปาก “ฉันแค่มาค้นหา
ไม่ให้คุณลากผู้หญิงคนไหนมาทำร้ายจิตใจก็เท่านั้นเอง”

“हां!” เขาตกใจจนปล่อยข้อมือเธอออก แต่ลักษณะรา
ส่ายหน้าไปมา

“ขอโทษที่ทำให้เสียความรู้สึกนะคะ” เธอแสวงทำหน้า
สำนึกผิดทั้งที่กลืนยิ้มเต็มที่

“ถ้าคุณไม่หลงเสน่ห์ผม ทำไมต้องรีบกลับล่ะหรือกลัวใจตัวเอง”

“เพราะฉันจะไม่หลงกลคุณ ใจล่ะ” เธอยกมือขึ้นแตะแก้ม เปื้อนเคราบางๆ ของเขาเบาๆ “คุณต่างหากล่ะที่ต้องระวังจะหลงเสน่ห์ของฉัน”

คำพูดเชิญท้าทายกับลมหายใจอุ่นของเธอ เมื่ออยู่ใกล้ซิดยิ่งทำให้เห็นว่าดวงตาของเขาตูดึกลับและมีเสน่ห์ไม่น้อย เธอไม่ใช่ผู้หญิงในสเปกของเขาและเขาก็ไม่ใช่ผู้ชายในแบบของเธอ หญิงสาวผละจากร่างสูงแล้วเดินจากมาอย่างง่ายดาย ทว่าคำพูดที่เหมือนท้าทาย คล้ายเล่นเกมจ้องตาหากมีใครหลบตาก่อน ก็จะเป็นคนแพ้ และแน่นอนว่าทั้งสองคนสะกดคำว่า ‘แพ้’ ไม่เป็น.

บทที่ 1

การเรีกระบายลมหายใจอย่างโล่งอก คนสนิทรายงานว่า
สองสามีภรรยาตระกูลมณัฏฐเมื่อสองวันก่อนประสบอุบัติเหตุ
ทางรถยนต์หลังกลับจากงานกาชาดดินเนอร์ปอดคัย “ดาร์ณ”
ภรรยาสาวแทบไม่มีรอยขีดข่วนแต่ “ธันวา” คุณหมอมหุ่มเข้าพัก
รักษาตัวในโรงพยาบาล คีนกาชาดดินเนอร์มีการประมูลคู่แต่งงาน
เงินประมูลนำไปสร้างโรงพยาบาลเด็ก เขานึกสนุกประมูล
“ดาร์ณ” เป็นคู่แต่งงานแข่งกับ “ธันวา” สามีของดาร์ณ

เขาเจอผู้หญิงมานานแต่มีไม่กี่คนที่จะทำให้เขารู้สึก
ประทับใจ ดาร์ณเป็นผู้หญิงที่เขาู้สึก “พอดี” เธอสวยและ
อ่อนหวาน ก่อนหน้าที่จะได้เจอตัวจริงเขาก็คิดว่าดาร์ณเหมือน
ไฮโซทั่วไป ออกงานสังคมบ่อยแต่เมื่อเขามีโอกาสได้พบเธอกลับ
รู้สึกดีอย่างประหลาด อาจเพราะผู้หญิงที่เข้ามาส่วนใหญ่จะมาด้วย
เหตุผลเดียวคือ เขาคืออาร์เร็ด แบล็ค เศรษฐีพันล้าน เจ้าของ
โรงแรมและรีสอร์ทหรูในประเทศไทยและอีกหลาย

ประเทศ

“อะไรที่อยากได้ก็ต้องเอามาให้ได้”

เขาคิดอย่างนี้เสมอทั้งเรื่องธุรกิจและเรื่องส่วนตัว แต่ดูเหมือนจะใช้ไม่ได้กับดาร์ธ เพราะเธอรักสามีที่เพ็งแต่งงานกันหมาดๆ เธอไม่หวั่นไหวกับเขาเลยสักนิด แน่แน่นอนว่าในชีวิตของเขามีผู้หญิงที่พร้อมจะเลิกกับสามีมาคบกับเขาถ้าเขาต้องการ แต่ไม่ใช่กับดาร์ธ เมื่อรู้แน่แท้ใจว่าดาร์ธไม่สนใจเขา เขาก็ไม่คิดจะเหนียวรั้ง แต่ไม่คิดว่าการล้อเล่นครั้งสุดท้ายของเขาจะทำให้หมอชันว่าที่ดูเคร่งขรึมจะออกอาการหึงหวงมากขนาดนั้น

ตระกูลกมลฉัตร เป็นตระกูลเก่าแก่และมีอิทธิพลมากตระกูลหนึ่ง จึงไม่ใช่เรื่องแปลกหากจะไม่มีข่าวอุบัติเหตุให้คนนอกได้รู้ แต่มันก็ไม่เกินความสามารถของเขาที่จะส่งลูกน้องมือดีออกไปสืบข่าวมาให้ ความรู้สึกผิดทำให้เขาตัดสินใจลุกขึ้นจากโต๊ะทำงานขับรถมุ่งหน้าไปโรงพยาบาลที่ชั้นวารึกษาตัวอยู่ และเมื่อถึงที่หมายร่างสูงเดินเข้าไปในลิฟต์แล้วกดหมายเลขชั้นที่ต้องการ ทันทีที่ประตูลิฟต์เปิดออกและขาของเขา กำลังจะก้าวออกไป ทันใดนั้นเองมือเรียวก็ก๊ฬักและดันให้เขาเข้าไปด้านในและกดลิฟต์ลงทันที

“เฮ้! อะไรกันคุณ!” การ์เร็ตหัวเสีย ลิฟต์เลื่อนลงทันทีที่ปลายนิ้วสวยจิ้มหมายเลขชั้นที่เขาต้องการ

“ฉันรู้ว่าคุณมาทำอะไร” หญิงสาวแปลกหน้าพูดเสียงดู
และเชิดหน้ามองอีกฝ่าย

“คุณเป็นใครกัน” การ์เร็ตตุนงเง เขาเคยเจอผู้หญิงหัวไว้
มารยาทคนนี่ที่ไหน

“เลิก่วนวากับดาร์มเสียที” คราวนี้เธอถึงตาใส่ เป็น
จังหวะที่ประตูลิฟต์เปิดออก หญิงสาวท่าทางประหลาดดึงแขน
ของเขาเกือบๆ จะลากร่างสูงใหญ่ให้เดินตามมา

“อย่าให้ชีวิตครอบครัวคนอื่นต้องมาพังพินาศเพราะ
ความเง่เงี้ยวของคุณเลย”

การ์เร็ตเพิ่งเข้าใจสิ่งที่ผู้หญิงคนนี้พูด “คุณเข้าใจผิดแล้ว
ผมแค่จะมาเยี่ยมคุณชั้นวา”

“พูดกันอย่างแมนๆ เลยนะ” ลักษณะการยื่นกอดอกมอง
อีกฝ่าย “เอาเป็นว่าคุณอยู่ห่างๆ ทั้งคู่จะดีกว่า”

“เพื่อความสบายใจ ไว้วันหลังผมมาเยี่ยมก็ได้” เขาเองก็
รู้สึกผิดอยู่บ้างและแอบกังวลว่าอุบัติเหตุครั้งนั้นจะเพราะเขาประมวล
เดินร่าเริงกับชั้นวา

“ไม่ต้องมาหรอก” ลักษณะการโบกมือไปมา “เดี๋ยวก็จะ
ออกจากโรงพยาบาลแล้ว คุณ ไม่ต้องตามไปเยี่ยมถึงบ้านให้มี
ปัญหาหรอกนะ”

“ก็ผมอยากแสดงความบริสุทธิ์ใจนี่” เขายักไหล่ไม่สนใจ
คำขู่ของอีกฝ่าย

ลักษณะร่ายกัโหล่เลียนแบบเขา “ก็หาแฟนสักคนซิ คน
อื่นจะได้ไม่คิดว่าคุณตามจีบคารัณอยู่”

เธอเบ้าปากแล้วหมุนตัวเดินกลับ

“คุณจะไปไหน”

“ทำงานซิ ลันไม่ว่างเหมือนคนรวยบางคนหรอกนะ จะ
ได้มีเวลาว่างไล่จีบเมียชาวบ้านนะ”

การเร่ถึงกับอ้าปากค้าง ผู้หญิงคนนี้พูดจาไม่มีหางเสียง
ไม่ออดอ้อนเหมือนคนอื่นที่เขารู้จัก ใบหน้าหล่อเหลายิ้มออกมา
อย่างไม่รู้ตัว แต่ลักษณะร่าไม่ได้ห้วนไหวกับรอยยิ้มของเขา
หญิงสาวในชุดเสื้อยืดกางเกงยีนเดินจากไปโดยไม่รู้ว่าคนตัวโตคิด
อะไรรออยู่ในใจ การเร่หยิบโทรศัพท์มือถือของตนเองมาได้ทัน
ถ่ายรูปหญิงใบหน้าที่ของหญิงสาวไว้แล้วส่งภาพให้คนสนิทก่อน
จะต่อโทรศัพท์สายตรงทันที

“พินสืบให้หน่อยว่าผู้หญิงคนนี้เป็นใคร ลันต้องการ
ข้อมูลด่วน”

“คู่แข่งทางธุรกิจหรือว่ามาเฟียแค้นใหม่ครับบอส”

“ถ้ารู้จะมาถามรี!” เขาทำเสียงเข้มใส่แต่หน้ายิ้มเหมือน
เด็กได้ของเล่นชิ้นใหม่ “น่าจะเป็นคนที่รู้จักคุณคารัณ”

“ครับบอส”

“ฉันต้องได้ข้อมูลเย็นนี้”

“เย็นนี้เลยหรือครับ”

“ใช่ ไม่อย่างนั้นจะบอกว่าด่วนรี”

“ครับบอส”

การเร่ตัดสายโทรศัพท์จากคนสนิทแล้วก็ต่อสายถึงเลขา
ๆ “ให้คนจัดกระเช้ามาเยี่ยมคุณธันวาทที่โรงพยาบาลทีนะ”

“ได้ค่ะเจ้านาย” นางรับคำสั่งอย่าง “ไม่รู้ว่าบ๊อบอสอยู่หน้า
โรงพยาบาลนั่นเอง “เออ วันนี้เจ้านายจะกลับเข้าโรงแรมไหมคะ”

“ทำไม? มีเรื่องด่วนอะไรหรือเปล่า”

“คุณเอริก้ามาพบค่ะ”

“อ้อ...ผมลืมไป” เขามองตามร่างเพริชวที่ขับรถเก๋งญี่ปุ่น
คันเล็กเคลื่อนผ่านหน้าไป “จัดห้องพักที่ดีที่สุดให้แล้วบอกว่าอีก
ครึ่งชั่วโมงผมจะไปถึง”

“ค่ะเจ้านาย”

การเร่ดืมที่มุมปาก เขามอง ‘ของเล่นชิ้นใหม่’ แล้วรู้สึก
กระปรี้กระเปร่า เอาเถอะ! ปล่อยไปก่อน ถ้า ‘อะไร’ ที่เขาต้องการ
แล้วละก็ไม่ยอมให้หลุดมือไปง่ายๆ ชายหนุ่มหมุนตัวเดินกลับมา
ที่รถของตัวเองและขับกลับมาที่โรงแรมห้าดาวสุดหรูกลางกรุงที่
เขาเป็นเจ้าของ แน่นอนว่ามันไม่ใช่เพียงโรงแรมแห่งเดียวที่อยู่ใน

การปกครองของเขา แต่เอาเถอะ เขาเป็นว่าเขามีธุรกิจหลายอย่าง แต่เขาชอบการบริหารจัดการ โรงแรมเป็นที่สุด ในระยะเวลาสี่สิบ ที่เขาทำงานหนักหน่วงหนักความจนกลายเป็นมหาเศรษฐี ใครจะว่า เขาใช้ชีวิตเสเพลหรืออยู่กับความร่ำรวยเขาก็ไม่สนใจ จะทำไม เล่า? กว่าจะมาถึงจุดนี้ได้ต้องอดมืออยู่อย่างเหน็ดหนาว ท่ามกลางหิมะโปรย ขโมยขนมปังกินเพื่อประทังชีวิต

หนังสือพิมพ์ นิตยสารหรือรายการโทรทัศน์เคยสัมภาษณ์ เขาหลายครั้ง แต่สิ่งที่คนอื่นรับรู้มันไม่ได้สักครั้งจากชีวิตจริง เขา เป็นเด็กเร่ร่อนหลังจากพ่อตายแม่ก็ติดสุราอย่างหนักและเพิ่มเติกรี้ ด้วยเฮโรอีน เมื่อข้าวของในบ้านถูกแปรเป็นเงินเพื่อซื้อยาเสพติด จนหมดเกลี้ยง แม่ก็ขายตัวเองเพื่อแลกยาเหล่านั้น ผู้ชายที่แม่พา เข้าบ้านเห็นเขาเป็นเพียงวัตถุชิ้นหนึ่งที่พร้อมจะลงมือทำรายได้ทุก เมื่อ เขาอายุเพียง 10 ขวบ ก็ตัดสินใจหนีออกมาใช้ชีวิตข้างถนน เขาเคยอยู่สถานสงเคราะห์และถูกส่งไปอยู่กับครอบครัวอุปถัมภ์ แต่มันก็ไม่ได้ดีกว่าที่เคยเป็นอยู่นัก การออกมาใช้ชีวิตเร่ร่อนเป็น ทางเลือกของเขาจนเมื่อได้พบหญิงชราที่อยู่ลำพังกับแมว 7-8 ตัว

มันเริ่มจากที่แมวตัวหนึ่งวิ่งตัดหน้ารถมายังชอกตึกที่เขา ชุกตัวหลบความหนาวที่ทำเอามือของเขาซีดเขียวและสั่นระริก หญิงชราตะโกน โหวกเหวกอย่างตกใจทำให้เขาเงยหน้าขึ้นมอง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและคว้าตัวแมวสีเหลืองทองตัวนั้นไว้ได้

“โอ้ว! ขอบใจจริงๆ ถ้าไม่ได้เธอช่วยไว้ฉันต้องแย่นะ เจ้าตัวนี้นั้นถูกคนใจร้ายไล่ตีมาเป็นแผลที่ขาหลัง มันก็เลยไม่ยอมให้ใครเข้าใกล้ง่ายๆ”

เด็กชายได้แต่มองไม่ได้สนใจเรื่องที่หญิงชราเล่าให้ฟังนัก แต่ผลลคิดไปว่าแมวตัวนี้ช่างเหมือนเขาแตกต่างที่เขาไม่มีใครเป็นห่วงเป็นใย

“ตายจริง! มือของเธอเย็นมากเลย มันเขียวไปหมดแล้วนี่!”

หญิงชราแปลกหน้าดึงมือของเขามาดูด้วยสีหน้าตกใจ นางงูมือข้างหนึ่งของเด็กชายในขณะที่เด็กน้อยก็ยังอุ้มแมวไว้แนบอก เดินข้ามถนนมายังบ้านเก่าๆ หลังหนึ่งที่มีแมวอยู่หลายตัวนอนขดตัวกลมอยู่หน้าเตาผิง

“มานี่ก่อนซิ มานั่งข้างๆ กัน” หญิงชราหยิบเบาะอันหนึ่งมาวางให้เขานั่งหน้าเตาผิง “ฉันมีซุปรักทองอยู่ในครัว มันคงพอช่วยให้เธออุ่นท้องขึ้นมาได้”

เด็กชายนั่งลงบนเบาะนุ่มความอบอุ่นจากเตาผิงทำให้เขาผ่อนคลายและผลลคิดว่ามันเป็นเพียงความฝัน เขาวางแมวตัวนั้นไว้บนตักและมันไม่ขยับตัวไปไหน ไม่ก็เอนตัวมาซมซุปรักทองก็ถูกยื่นส่งให้ เขารับมากินอย่างหิวโหยจนเกือบสำลัก

หญิงชรายื่นมือไปจะลูบศีรษะ แต่เด็กชายผวาและเบี่ยงตัวหนี “เด็กน้อย...เธอคงลำบากมาหลายปีทีเดียวนะ”

เด็กชายไม่ตอบหลบสายตาเอาแต่ก้มหน้าก้มตากินซูปฟักทองในถ้วย ในใจของเขาคิดเพียงว่าจะได้รับออกไปหาที่ซุกหัวนอนก่อนที่จะโดนใครแย่งอีก

“ฉันเองก็ไม่ได้มีเงินมากมายอะไร แต่ถ้าเธอไม่มีที่ไป จะอยู่ที่นี้ก่อนก็ได้ล่ะ”

คราวนี้เด็กน้อยเงยหน้าขึ้นจ้องมอง แม่หญิงชราจะยิ้มให้ แต่เขาก็ยังระแวงเธออยู่

“ฉันชื่อวิทอเรีย แบล็ค” หญิงชราแนะนำตัว “เธออยากให้ฉันเรียกเธอว่าอะไรดีล่ะ”

“การ์เร็ต” เขาเอ่ยสั้นๆ ออกจากบ้านมาหลายปีเขาไม่ได้ลืมนามสกุลตัวเองแต่ไม่อยากจะจำ อดีตของตัวเอง

“เอาล่ะการ์เร็ต คินนี่เธอนอนกับลูกๆ ของฉันไปก่อนแล้วค่อยว่ากัน”

เด็กชายพยักหน้า เขากวาดสายตามองบ้านที่ค่อนข้างหอมช้อและแมวอีกหลายตัว เขาเหนื่อยและเพลียเกินกว่าจะคิดเรื่องอื่นจึงได้แต่ล้มตัวลงนอนหน้าเตาผิง เป็นครั้งแรกที่เขาตัดสินใจถูกเพราะหลังจากนั้นเขาก็กลายเป็น ‘การ์เร็ต แบล็ค’

เด็กชายที่วิทอเรียคอยสอนให้อ่านหนังสือ และสอนให้เขากลายเป็นผู้เป็นคนอย่างที่เป็นทุกวันนี้

นั่นเป็นแค่จุดเริ่มต้นชีวิตของ ‘การ์เร็ต แบล็ค’ CEO หนุ่มที่เคยได้รับรางวัลหนุ่มโสดในฝันของสาวๆ จากแมกกาซีนยอดนิยม แต่เบื้องหลังรอยยิ้มเจ้าเสน่ห์เปี่ยมด้วยเล่ห์กลที่เมื่อใดก็ตามเขาหมายปอง ‘เหยื่อ’ ขึ้นไหนดแล้วก็ไม่มีความพลาด

แล้วชายหนุ่มก็คิดถึงหญิงสาวแปลกหน้าที่เขายังไม่รู้จัก ไม่นานหรอก เขาจะทำให้เธอสับสนต้องทำทุกอย่างที่เขาต้องการ เพราะเขาคือ การ์เร็ต แบล็ค อะไรที่อยากได้ก็ต้องได้!